ZAMAN 26 MART 2005 CUMARTESİ SAYI: 120 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

ÖSS ve LGS önerileri

Öğrenciler ders çalışmaya nasıl teşvik edilir?

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

26 MART 2005 CUMARTESİ SAYI: 120

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak Osman Karyağdı
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	Mustafa Kirazlı
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yerel Süreli

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21. 34196 Yenibosna-İstanbul Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Bir alışveriş merkezi sizde iyi intibalar bırakıyor mu?

"Aldatılmak" duygusu insanı derinden sarsar. Kandırıldığını ve belki de "ahmak" yerine konulduğunu bilmek insanın içine sindiremeyeceği bir durumdur. Öfke insanın hücrelerinde gezinirken siz ne yapacağınızı bilemezsiniz. "Müşteri veli-i nimettir." düstûru giderek azalmakta. Dükkan sahibi, işletmeci için müşterinin memnuniyetinden önce "satış" gelmeye başlamaktadır. Bu, malı satmadan öteye de giderek müşteriyi "satış"a getirmek haline de dönüşebiliyor.

Fevzi Bey, alışveriş yaptığı yerlerin kendisinde bıraktığı izlenimlere önem veren birisidir. Bazen ilk intiba, bazen ufak bir detay o alışveriş mekanı için kendisinde bir kanaat oluşmasına yetiyordu. Fevzi Bey'in bu durumunu bilen arkadaşı Ali Bey, bir gün rica etmiş, "Bir takım elbise alacağım, benimle beraber gelir misin?" demişti. O gün 7-8 mağaza gezdiler. Ali Bey'in elinde bu dükkanların ilanları vardı. Girdikleri ilk mağazada Fevzi Bey'in yüzü değişmiş, canı sıkılmıştı. Ali Bey'in elindeki ilanlarla, dükkandaki fiyatlar birbirini tutmuyordu. Hele kalite farkları apaçık gözüküyordu.

Fevzi Bey, bir alışveriş merkezinde müşteriyi kandırmaya yönelik en ufak bir hareket görse bunu saygısızlık addediyor ve o dükkandan soğuyordu. İlk girdikleri dükkanda da aynı şeyleri hissetmişti. Bir daha takım elbise alırken uğranılmayacak dükkanlar arasında o da vardı artık.

Fevzi Bey, son girdikleri dükkanda verdikleri ilanlarda kullanılan ceket ve pantolonun aynısını bulup bulamadıklarını sordu dükkan sahibine. Dükkan sahibi, "Evet o mallarımız vardı; ama bitti." dedi. "İndirimde olan mallarınız yoksa, kapının önünde neden hâlâ ilanınız asılı?" sözüne karşı sadece "Unutmuşuz!" dedi dükkan sahibi. Başka bir dükkandan beğendikleri elbiseyi almaya karar verdiler. Üzerindeki fiyatı makul geldi; ama iş kasaya gelince değişti. Kasiyer elbiseyi ancak nakit alırlarsa üzerindeki fiyattan verebileceğini söyledi ve kredi kartına daha yüksek bir rakam istedi. O mağazada geçirdikleri zamana yazık olmuştu. Moralleri bozulmuş bir halde aldıkları her şeyi bırakıp çıktılar dükkandan. Fevzi Bey, "Madem kredi kartına farklı fiyat uyguluyorlar, o halde etikete neden yazmıyorlar?" diye söylendi. Aslında müşteri bir kerelik alışveriş yapan olmamalıydı. Her dükkan sahibinin amacı "her insanın seveceği bir mağaza olmaya çalışmak"tan geçmeliydi.

O gün girdikleri dükkanlarda rastladıkları olaylar bunlarla da sınırlı değildi. Aldığı malın fişini isteyen müşterilere, "Yazarkasa tamire gitti, Z raporunu yeni aldım, başka bir gün uğrayın, fişinizi verelim.", "Zaten size yeterince indirim yaptık!" sözlerini işittiler. Fevzi Bey, "Yeni açıldık.", "Yazarkasamız henüz gelmedi." diyen bir dükkanın altı ay boyunca aynı mazeretlerle müşterilere fiş vermediğine şahit olmuştu. Nitekim, "Ben burada oturmuyorum, belki buraya bir daha hiç gelmeyeceğim." diyen müşteri aslında "aldatılma"nın tam ortasında duruyordu.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

أَحَبُّ الْبِقَاعِ إِلَى اللّٰهِ الْمَسَاجِدُ

Ehabbü'l-bikâi ilallâhi el-mesâcidü

Allah'a en sevimli gelen yerler, mescidlerdir. (Müstedrek, 1/190)

Meleklere iman ne anlama geliyor?

Melekler, bizim duyularımızla algılanabilecek maddî bir yapıya sahip olmamaları yönüyle gayb alemine ait varlıklardır. Bunun için de, haklarında duyularla değil, peygamberlerin verdikleri haberlerle bilgi sahibi olunur. Yüce Yaratıcı, gerek önceki peygamberlerine, gerekse peygamberi Hz. Muhammed'e (sas) vahyetmiş olduğu Kitab'ında, bize meleklerin varlığından bahseder ve onları, kabul etmemizi istediği iman esasları içinde zikreder:

"Peygamber, Rabb'i tarafından kendisine indirilene iman etti, (buna) müminler de (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler..." (Bakara, 2/285)

Meleklere inanmayan kişi, ilgili ayetlerin hükmünü inkar ettiği için iman etmiş sayılmaz. Esasında meleklere inanmamak, dolaylı olarak vahyi, peygamberi, peygamberin getirdiği kitabı ve tebliğ ettiği dini inkar etmek anlamına gelir. Çünkü din, peygamberlere melekler aracılığıyla bildirilmiştir. Nitekim Kur'an'da şöyle buyurulur:

"Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse, o artık tam bir dalâlet içine düşmüş demektir." (Nisa, 4/136)

Kur'an başlı başına mucizedir

Kur'an-ı Kerim, Peygamber Efendimiz'in en büyük mucizesidir. İçinde bugüne kadar yapılmış kanunlara örnek olacak esaslar, eski kavimlere ait bilinmeyen malumat, insanlara verilebilecek en büyük ahlâk esasları, nasihatler, dünya ve ahiret hakkında, O nâzil olana kadar hiç kimsenin bilmediği, tasavvur bile edemediği hususlar vardır. Böyle muhteşem bir mucize olan Kur'an-ı Kerim'e uyabilmek için, Kur'an'ın muhatabı ve aynası olan Peygamberimiz'e (sas) uymak, sünnet-i seniyyesini yerine getirmek ve kutlu sözlerini/vasiyetlerini elden geldiğince yerine getirmeye çalışmak lazımdır.

Beş şey, beş çeşit insanda şiddetle kötülenmeye lâyıktır: Âlimlerde fücûr (günaha dalmak), hakimlerde hırs, kadınlarda hayâsızlık, ihtiyarlarda zina, zenginlerde cimrilik.

Kur'an evrenseldir

Kur'an'ı sadece indiği çağa mahkum etmeye matuf düşüncelerin İslam'la uzaktan yakından ilgisi yoktur. Bu tarz fitnelerin çıkacağını İki Cihan Serveri Efendimiz, sahabilerine tâ o günlerde söylemiş ve ümmeti ikaz etmiştir. Kur'an, zamanla hükmü daralan ve kısıtlanan değil, birbiri içine gizli ve her asra ayrı ayrı bakan ma'naları zamanlar geçtikçe ortaya çıkan İlahi bir vahiydir. Kur'an, "taş, toprak, ağaç" gibi "mahluk" değil, bizzat onu "konuşan/emreden/vahyeden" Cenab-ı Hakk'ın isim ve sıfatlarının toplamıdır. Kelam sıfatı nasıl mahluk değilse, Kur'an da mahluk (donuk-camid) değildir. Dinî duyguları sarsmaya sahih hadislerden başladılar, işlerine gelmeyen hadislerin kimine uydurma, kimine zayıf dediler. Şimdi de, Kur'an'daki âyetlere sıra geldi. "Bu devirde faiz, zina, hırsızla ilgili şeyler böyle değerlendirilemez. Hangi çağda yaşıyoruz. O ayetler bu zamanda geçerli değildir!" demek büyük bir yanılgıdır.

اَلْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ

El-kelimetü'tayyibetü, sadakatün

Güzel söz sadakadır.

İyi olmak yetmez, iyi kalabilmek gerekir

İyi insan olmak, en iyi davranışı sergilemekle olur ki bu, yaratılışımızın gayesidir. (Mülk, 2) İyi insan olmak başıboş olmadığı, yaptıklarının yüce bir Kudret Sahibi tarafından gözetlendiği ve bir gün yaşadığı hayatın hesabının sorulacağı bilinciyle hatalı tutum ve davranışlardan uzak durmaktır. Hz. Ömer yolda giderken bir çobana rastlar ve şöyle der: 'Bu koyunlardan birini bana sat.' Çoban, 'Ben mal sahibi değilim, köleyim' deyince, Hz. Ömer, "Mal sahibine. 'Koyunu kurt yedi' dersin." der. Çoban, "O halde Allah nerede?" deyince Hz. Ömer köleyi efendisinden satın alıp azat eder ve köleye:

"Bu sözün ve davranışın, seni dünyada kölelikten azat edip hürriyetine kavuşturdu. Umarım ki ahirette de seni azat eder." der. (Gazali İhya 4/717)

İyi kalabilmek ise arkadaş seçimine özen göstermekle olur. Zira insanlar gerek iyi gerekse kötü alışkanlık ve davranışlar edinmekte birbirinden etkilenir. Rabbimiz, dostumuz ve sahibimiz olarak bu konuda bize açıkça yol göstermektedir: "Nefsini, sabah akşam Rabb'lerinin rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte tut. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan çevirme. Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü ağırlık olan kimseye itaat etme." (Kehf, 18/ 28)

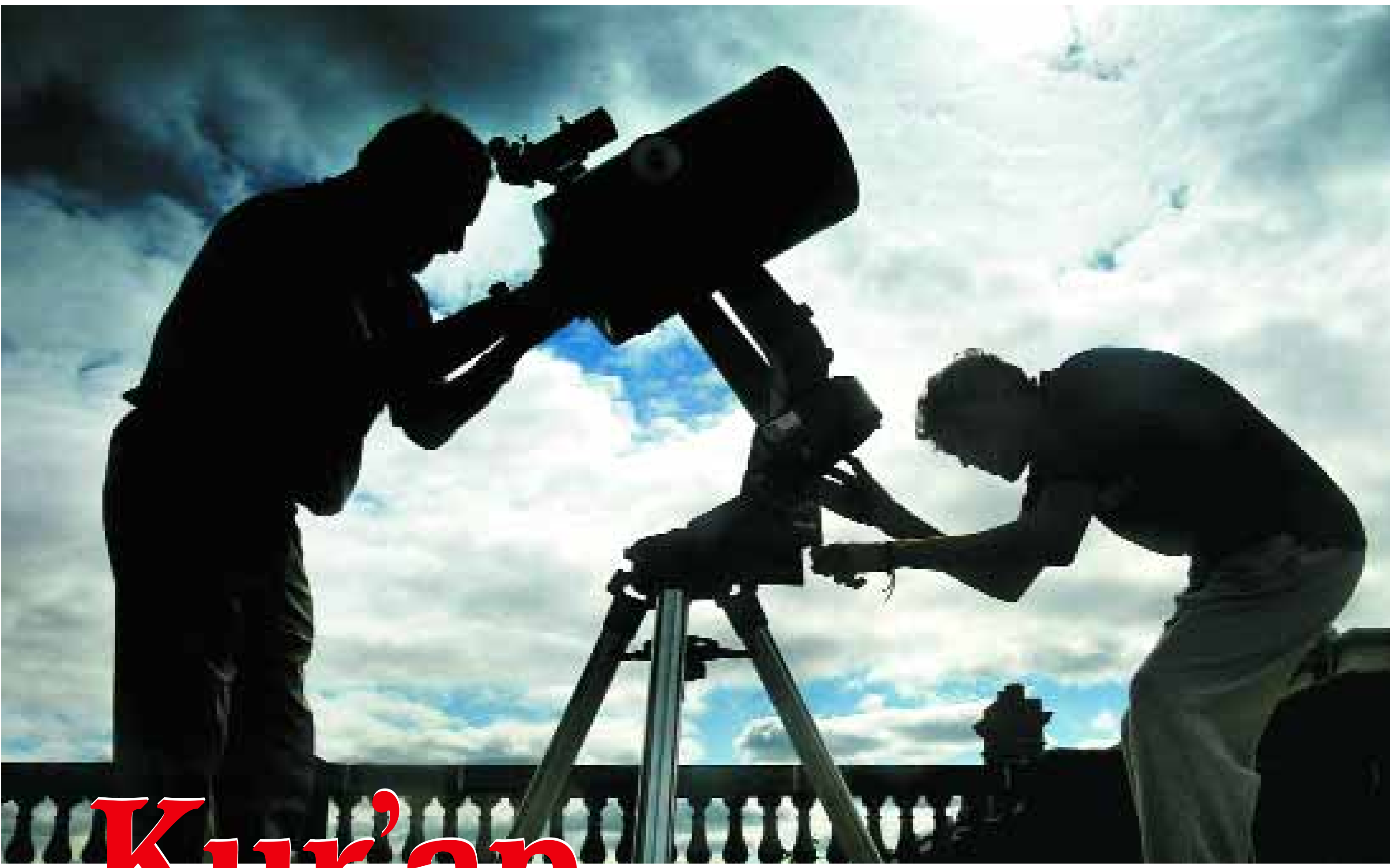
Kur'an'ın bu uyarısına kulak vermek iyi olmanın ve iyi kalabilmenin en doğru yoludur. Anne ve babaların çocuklarına öğretecekleri en güzel yoldur bu.

Mustafa Acar (İzmir Kemalpaşa Vaizi)

Bir de sana evliya derler

Sultan II. Abdülhamid zamanında, Yavuz Selim'in türbesine bakan fakir bir adam varmış. Nüfusu kalabalık olan bu türbedârın bir gün canına tak etmiş olmalı ki, hiç kimsenin olmadığı bir sırada Yavuz'un sandukasına vurarak, "Bir de sana evliya derler, senin türbedârın fakirlikten ölüyor, sen hâlâ himmet etmiyorsun!" demiş. Öbür gün bir de bakmış Padişah Abdülhamit, türbenin ziyaretine gelmiş. Bir Yâsin okuduktan sonra türbedâra dönerek, "Sen beni dedeme şikâyet etmişsin! Nedir derdin?" diye sormuş. Yavuz'un, torunu Abdülhamid'in rüyasına girdiğini anlayan türbedâr, ezile büzüle durumu izah etmiş. Padişah da maaşını artırmış.

Kur'an, insanları ilmî araştırmalar yapmaya teşvik ediyor

■ **ALİ DEMİREL**

Kur'an, kâinatı bütün herşeyiyle gözlemlememizi ve araştırma yapmamızı emreder.

Kur'an-ı Kerim, beşer için gönderilmiş bir hidayet ve saadet kaynağıdır. Her ne kadar Kur'an'ın getirdiği esaslar, dinî, ahlâkî, ferdî, rûhî ve içtimâî hayatı tanzim edici hükümler ise de, onda ilim ve tekniğe teşvik ifade eden âyetler de vardır. Şunu ifade etmek gerekir ki, Kur'an'ın getirdiği sistem, aklî, mantıkî ve hissî hiçbir boşluğa meydan vermeyecek mükemmeliyettedir. O, insanın kalbinden, göklerin derinliklerine uzanan bir çizgide, yer yer özet olarak, yer yer de genişçe her şeyden bahseder. O'nun üslûbunda her zaman tam bir bütünlük söz konusudur. İşte bu bütünlüğü kavrayan ilk Müslümanlar, dînî ilimlerin yanı sıra pozitif ilimlerde de derinleşmiş ve yeryüzünde gözlemevleri kurmuş, tıp merkezleri tesis etmiş, ciddi araştırmalar başlatmışlardır. Onlar, bu mevzudaki araştırma ve gözlemlerini, evvela çıplak gözle yapmaya başlamış, daha sonraları çalışmalarını kolaylaştırıp onları daha doğru neticelere ulaştırabilecek çeşitli aletler geliştirmişlerdir. Güneş ve ay tutulmasından, yıldızların hareketlerine, ondan Dünya'nın yuvarlak oluşu ve Güneş'in etrafında dönüşüne varıncaya kadar astronomiyle alâkalı ilk gelişmeleri Avrupa'ya duyuranlar da onlar olmuştur.

Esasında bu gelişmeler, Kur'an'ın kâinatla alâkalı emirlerine gösterilen bir hassasiyet örneğidir. Kur'an, Cenab-ı Hakk'ın hem Kur'an'daki hem de kainattaki ayetlerini birlikte ele alıp talebelerine bir hakikatin iki yüzü gibi takdim etmiştir.

FOTOĞRAF: REUTERS

Yapılan her araştırma bizi Allah'a daha da yakınlaştırır. Gördüğümüz harikalar gözlerimizi kamaştırır ve imanımızı arttırır.

O, namaz kılmayı, zekat vermeyi emrettiği gibi, kâinatı bütün üniteleriyle gözlemlemeyi, Allah'ın yerde ve gökte yarattığı sanat eserleri üzerinde inceleme ve araştırma yapmayı da teşvik etmiştir.

Özellikle İslam'ın geldiği ilk dört asırda Müslümanlar, Kur'an merkezli bir hayat yaşadıkları için hem maddî hem de manevî ilimlerde terakki etmişlerdir. Evet Kur'an, ihlas ve samimiyetle kendine yönelen bu aydınlık dimağların ellerinden tutmuş ve onları dünyanın en medeni insanları haline getirmiştir. Onlar, bir yandan, Kur'an'ın tefekküre teşvik eden ayetlerini anlamaya yönelmiş, hususiyle de gökyüzünü keşfetmek için gözlemevleri tesis etmiş ve modern uzay araştırmacılarının öncüleri olmuşlardır. Kur'an'ın, *"Biz onlara delillerimizi gerek dış dünyada, gerek kendi öz varlıklarında göstereceğiz."* (Fussilet, 41/53) fermanıyla şahlanarak bir yandan insana yönelmiş ve onun maddî-manevî yapısını didik didik ederek ilk modern tıbba giden yolu açmışlar -ki bugünkü modern tıp, ulaştığı o müthiş seviyeyi o dönemin Müslüman ilim adamlarının geliştirdiği ilmî ve teknik altyapıya borçludurlar- diğer yandan da Kur'an'ın uzayla alakalı ayetlerini birer emir telakki ederek bütün imkanlarıyla göklerin fethine yönelmişlerdir.

Acaba Allah (cc) ne diyor?

O günün Müslümanları, Kur'an'ın her ayeti karşısında "Acaba Allah ne diyor?" ifadesini bütün hayatlarının yegâne gayesi bilerek onu değişik yorumlarıyla anlamaya çalışmış; Allah'ın Kur'an'da ortaya koyduğu her meseleyi birer birer ele almış ve her hadiseyi inceden inceye tetkik etmişlerdir. Dahası, ilk ilmî toplantıların yine bu dönemde yapıldığı görülmektedir. O kadar ki, bugün dahi hâlâ, o mahfillerde konuşulup tartışılan pek çok mesele geçerliliğini ve tazeliğini korumaktadır. Elbette ki, o günün o basit gelişmeleri ile günümüzde ilmin ulaştığı seviyeyi mukayese etmek doğru olmayacaktır. O günkü ilmî seviyenin bugüne nazaran geri olduğu muhakkaktır. Ancak, o meseleyi o günün şart ve imkanları içinde değerlendirdiğimizde, o çağdaki Müslüman araştırmacıların kendi üzerlerine düşen vazifeleri bihakkın yerine getirdikleri görülecektir.

Netice itibarıyla o insanlar, ellerinden geldiğince Cenab-ı Hakk'ın emirlerine icabet etmiş ve İslâm'ı hayata hayat yapmışlardır. İlahi emirlere onlar muhatap olduğu ölçüde bizler de muhatabız. Kaldı ki günümüz Müslümanları teknik ve teknolojinin getirmiş olduğu imkanlar ile onlara nazaran pek çok avantajlara da sahip bulunmaktadırlar. Dolayısıyla bizler, Kur'an'ı ilmî ve teknik gelişmeler ışığında daha mükemmel bir şekilde inceleme imkanına sahibiz. Bu mevzuda bize düşen, iki-üç asırlık gaflet ve ihmalleri telâfi ederek bütün gayret ve himmetlerimizle Kur'an'ın ışığında istikbâle yürüyebilmektir.

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

BİR TEKLİF

Mektup adresi: Ailem Dergisi (Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mah. Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

Birbirinden güzel ve örnek davranışları anlatan o kadar mektup geliyor ki, bu durum hem bizleri hem okurlarımızı hem de bu konuda endişesi olanları sevindiriyor. Okurlarımıza binlerce teşekkür ediyoruz.

Eşimden ayrıldım, kayınvalidemden ayrılmadım

Ben 1990 yılında evlendim. Rabb'ime şükürler olsun ki böyle bir kayınvalideye gelin olmayı nasip etti bana. Kayınvalidem, hem Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeme hem de namazlarımı kılmama vesile oldu. Evlendiğimiz ilk yıllarda beni Kur'an öğreten bir hocaya götürdü ve Kur'an okumasını öğrendim. Kayınvalidem olmasaydı öğrenemezdim. Şimdi dua ederken, Kur'an okurken hep kayınvalidemi anarım. Ayrıca kayınvalidem beni zorlamadan, ısrar etmeden, sevdirerek namaz kılmaya alıştırdı. Şu anda eşimden ayrı, 4 yaşındaki oğlumla yaşıyorum. Kalbi böylesine iman dolu, inançlı bir annenin evladı, bir hatası yüzünden evliliğimizi bitirdi. Fakat kayınvalidemle yine anne-kız gibiyiz. Ben kayınvalideme giderim, onda kalırım. Yaz aylarında kayınvalidem ve kayınpederim köylerine gittiği zaman beni davet ederler, gittiğim zaman da beni hasretle, sevgiyle karşılarlar. Sevdiğim yemekleri yaparlar, beni hoş tutmak için uğraşırlar. Kayınvalidemle aramızda karşılıklı sevgi ve saygı olduğu için ilişkilerimiz sürekli güzel gidiyor. Oğluyla ayrı olsak bile... **Canan Bostancı, İstanbul (Adresinizi bekliyoruz)**

Bana hayatı öğretti

Ben kayınvalidemi değerli bir kitap olarak görüyorum ve her sayfasını çevirdikçe yeni yeni bilgiler öğreniyorum. İşte kayınvalidemden öğrendiklerim: O, geçmiş kuşakla şimdiki kuşağı birleştiren bir insan. O, çocuk eğitiminde ve terbiyesinde harika bir eğitmen. O, çok iyi bir aşçı. O, ailenin dağılmasını önleyen bir aile reisi. O, bir ekonomist. O, her zaman böyle genç ve sağlıklı kalmayacağımı gösteren canlı bir örnek. Bana hayatı öğreten sevgili kayınvalideme, sağlıklı ve hayırlı uzun ömürler dilerim. **Edibe Koç, Diyarbakır**

Kayınvalidemi kaybedince kanadı kırılmış kuşa döndüm

17 senelik evli ve 4 çocuk annesiyim. Yeni evlendiğimde bir sene kayınvalidemle oturdum. Her sabah uyandığımda kahvaltıyı hazırlanmış, eğer mevsim kış ise sobayı yanmış bulurdum. Kayınvalidem erkenden kalkar bütün işleri yapar ve beni kahvaltıya beklediğini görürdüm. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, kayınvalidem benden önce kalkar, işleri yapardı. Kayınvalidem, eşimle küçük tartışmalarımızda hep benim tarafımda olur ve oğluna, bana karşı sürekli iyi davranmasını söylerdi. Ben de kayınvalidemden aldığım bu samimiyetle en küçük sorunlarımı dahi ona anlatırdım ve beni müthiş derecede rahatlatırdı. Kendi annem bile bana kızsa kayınvalidem beni korurdu. Başıma bir hastalık, sıkıntı gelse kayınvalidem kendi başına gelmiş gibi üzülür ve bana sürekli, “Kızım, Allah kullarına sabrı öğretmek için hastalık verir. Sana da sabrı öğretiyor.” derdi. Kayınvalidemin bu sözlerini ancak 17 Ağustos 1999 sabahı anlayabildim. Rabb’im, kızımı, kayınvalidemi ve ailemden 5 kişiyi almıştı hem de 45 saniyede. Hele kayınvalidemi kaybedince kanadı kırılmış kuşa döndüm. Depremden bir hafta önce kayınvalidem, eşime, “Gelinime iyi bak, onu önce Allah’a, sonra sana emanet ediyorum. Emanetime iyi bak yoksa hakkımı helal etmem.” demiş. Sevgili kayınvalidem, ben de seni Allah’a emanet ediyorum. Komşun Efendimiz, Hz. Hatice ve Hz. Fatıma (r.anhüma) olsun. **N. Ö., Gölcük, Kocaeli**

Benim ona yapmam gerekenleri o bana yapıyor

Ben 12 yıldır evliyim. Kayınvalidem ve kayınpederimle beraber oturmuyoruz. Kendilerini, ancak ayda 1 kere ziyaret edebiliyoruz. Fakat buna karşılık onları ziyarete gittiğimizde bize ne kızarlar, ne sitem ederler; hep anlayışla karşılarlar. Kayınvalidem, her gittiğimizde sabah erken kalkıp o güzel hamur işlerini bizim için yapıp, anne şefkati ve sevgisiyle kahvaltımızı hazırlayıp bizi uyandırır. Bizim onlara yapmamız gereken hizmeti kendisi bize zevkle yapar. Allah senden razı olsun anneciğim. Seni ve babamı çok seviyorum sevgi timsali anneciğim. **Yonca Öztürk, Maslak, İstanbul**

Bana karşı hep güleryüzlüler

Ben beş aylık evliyim ve dünyanın en iyi kalpli, merhametli ve anlayışlı eşine ve onun dünyalar tatlısı annesine sahibim. Evlenmeden önce benim de endişelerim vardı; fakat Rabb’im nasip etti ve böyle güzel insanlarla beraber yaşıyorum. Hem annem hem babam bana karşı hep güleryüzlü ve anlayışlılar. Allah onları cennetine koysun ve Peygamber Efendimiz (sas)’e komşu etsin. **Şule Cebe, Bursa**

Her ihtiyacımda yanımdaydı

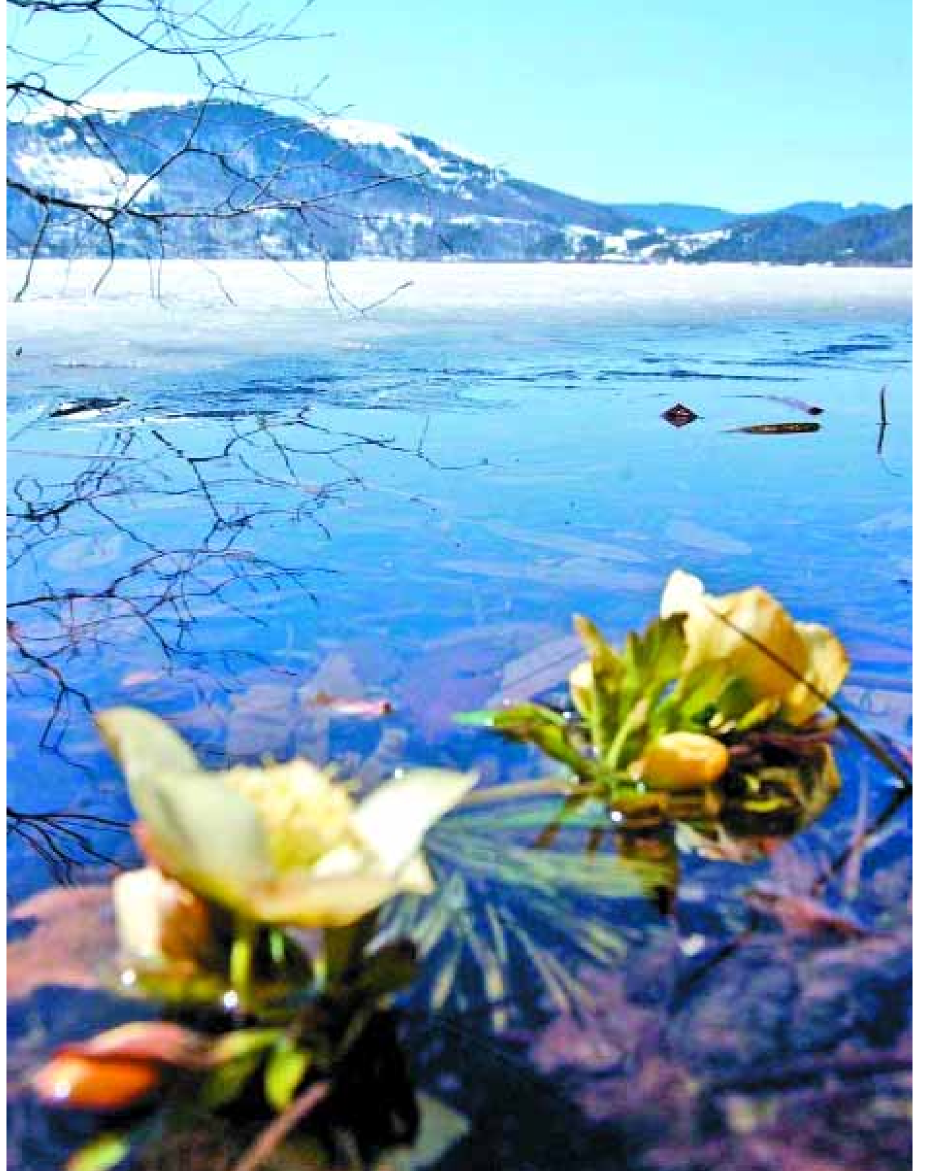
Size kayınvalidemle ilgili anlatacağım çok ilginç bir anım yok belki. Ama ne zaman “Anne zor durumdayım, sana ihtiyacım var, gel yanıma” desem, gelir ve o konuda elinden geleni yapar. Onu her ihtiyacım olduğunda evimin başında çabalayan bir insan olarak gördüm. **Saime Üstündağ, Balıkesir**

Kayınvalidem hep anlayışlı davrandı

Kayınvalidem beni gerçekten kızı gibi sevdi. Ben evlendiğimde ev ve mutfak işlerinden çok anlamazdım, bana hiçbir zaman ‘şunu şöyle yap’ veya ‘bunu yanlış yaptın’ demedi. Hatta ilk evlendiğim zamanlar bana hiç iş yaptırmadı. Yanında bir ay kaldıktan sonra ben eşimle Almanya’ya geldim ve iki sene Türkiye’ye gitme imkanımız olmadı. İki sene sonra bir bebeğimizle yanına gittik. Bizi harika bir şekilde karşıladı. Onun yanındayken müthiş derecede rahattım, hem maddi hem manevi olarak. Kayınvalideme yaptığı her şey için çok teşekkür ediyorum. **R. Kürkcü, Almanya**

Oğlunu bana eş yaptı, bu dünyalara bedel

Ben 7 aylık bir gelinim ve kayınvalidemle aynı apartmanda beraber oturuyoruz. Biz kayınvalidemle çok iyi dostuz, komşuyuz. Kayınvalideme çok iyi davranmaya çalışıyorum. Çünkü kendi annem bana güzel bir tavsiyede bulunmuştu: "Yavrum, gelinimin bana nasıl davranmasını istiyorsan, sen de kayınvalidene öyle davran. Onu kırarsan beni de kırmış olursun." Kayınvalidemin güzelliklerini anlatmaya sayfalar yetmez. Bir keresinde belim tutulmuş hareket edemiyordum. Eşim de şehir dışına çıkmıştı. Kayınvalidem merhemimi sürdü, belime sıcak havlular, battaniyeler sardı ve şefkatiyle beni iyileştirdi. Kayınvalidemin bana 'kuzum' deyip şefkatle sarılması ise en çok hoşuma giden davranışlarından. O eşimin güzel bir ahlakla yetişmesini sağlamış ve oğlunu bana eş yapmış. Bu da dünyalara bedel... Dostum, sığınağım, meleğim canım annem, seni çok seviyorum... **Saadet Doğan, Malatya**

Kendi ihtiyaçlarını kısıp bizim ihtiyaçlarımızı karşıladı

16 yaşında evlenip kayınvalidemin yanına geldim. Kayınvalidem bana ikinci anne oldu. Uzun yıllar çocuğumuz olmadı. Çeşitli tedaviler gördük ve ekonomik olarak da sıkıntıdaydık. Kayınvalidem emekli maaşından ayırdığı parayı bize vererek tedavi olmamızı sağladı. Şimdi Allah'a şükür dünya tatlısı bir kızımız var. Kızım 1 yaşına gelince eşimin başına talihsiz bir kaza geldi ve cezaevine girdi. Kızım ve ben kayınvalidemin yanında kalıyoruz. Allah razı olsun bizi hiç kimseye muhtaç etmedi. Kendi giderlerinden kesti benim ve kızımın ihtiyaçlarını giderdi. Rabbim yaptığı iyilikleri ahirette karşısına çıkarsın, herkese böyle kayınvalideler nasip etsin. **Rumuz: Gülazer, İstanbul**

Kayınvalidem 1 ay bize hizmet etti

Benim çok iyi niyetli bir kayınvalidem var. Bir buçuk yıl önce bir evlat sahibi oldum. Doğum sırasında yaşadığım sorunlar sebebiyle 15 gün sürekli yatmak zorunda kaldım. Bu süre içinde hem evin bütün işleriyle ilgilendi hem bebeğin ihtiyaçlarını karşıladı hem de benim yemeklerimi hazırladı. Bir ay boyunca gece gündüz yanımda kalıp bize hizmet etti. Kayınvalidem sayesinde kendimi çok çabuk toparladım. Zor günlerimde hep yanımda olan bizleri yalnız bırakmayan Sevgili Öznur anneme bol bol dualar ediyorum. **Tuba Öğdük, Erzurum**

BİR TEKLİF

Her geline senin gibi kayınvalide nasıp etsin

Bekarken, gelin kayınvalide tartışmalarını duyduğum zaman tedirgin olurdum hep. Allah'a binlerce şükürler olsun bana harika bir kayınvalide nasip etti. Bir aylık hamileyken, doktor düşük tehlikesi endişesiyle 1 ay istirahat etmemi söyledi. Kayınvalidem bir ay boyunca elimi sıcak sudan soğuk suya sokturmadı. Kayınvalidem Almanya'daki kızının yanına gidip belli bir süre orada kalacaktı. Fakat benim durumumdan dolayı kızının yanına gitmeyi erteledi, ta ki doktor, düşük tehlikesinin geçtiğini söyleyinceye kadar. Sevgili kayınvalidem, beynimdeki 'kayınvalideler kötü olur' mantığını sildiğin ve bana yaptığın bütün güzellikler için Allah senden razı olsun. Sana hayırlı bir gelin olabilmek dileğiyle... **Şerife Çiçek, Burdur**

İyi bir kayınvalide isterdim Dualarım kabul oldu...

Bekarken, "Ya Rabbi, bana kendisiyle islamı yaşayabileceğim, senin yolunda koşturacağım hayırlı bir eş ve bana 'yavrum, kızım' diye hitap eden, beni çok seven hayırlı bir kayınvalide nasip eyle." diye dua ederdim ve Rabbim dualarımı kabul etti. Çok güzel bir eşim ve beni çok seven bir kayınvalidem var. Büyük oğluma hamile olduğum zaman, kontrol için hastaneye gitmiştik. Beni acilen sezeryanla doğuma aldılar. Kayınvalidem hastaneye geldiğinde ben ameliyattan çıkıyormuşum, bebeğim de hemşirenin kucağında. Hemşire kayınvalideme, "Gözünüz aydın, nur topu gibi bir torununuz oldu." demiş. Kayınvalidemin ise cevabı şöyle olmuş, "Dur önce kızıma (gelinime) bakayım, onun durumu nasıl." **Ayşe Alatçı, Bursa**

Kayınvalidemden sabrı öğrendim

Kayınvalidemden öğrendiğim bir çok güzel özellik var. Bunların en önemlisi ise, sabırlı olmayı öğrenmektir. Kayınvalidem bir sabır timsalidir. Maddi manevi bir çok sıkıntıya rağmen herşeye olumlu bakması, tahammül edilmesi zor durumlarda dahi hayata tebessümle bakması onun değerini artırıyor benim gözümde. Yaklaşık bir ay önce kayınpederimi kaybetiğimizde sergilediği olgunluk ise tam ibretlikti. Eşini kaybetmiş biri olarak ağlaması, inlemesi gerekirken, ağlayarak, feryad ederek eve gelen akrabaları, 'Böyle yapmayın onu rahatız ediyorsunuz, sadece dua edin.' diyerek o sakinleştiriyordu. Bu dalgalı hayat denizinde, kayınvalidem gibi sakin, huzur dolu bir kayıkla yol alan bir yolcu olduğum için çok mutluyum. **Filiz Kalyon, Kulu-Konya**

Ameliyatlı haliyle bana mantı yaptı

Kurban Bayramı'nda, doktor olmamız hasebiyle nöbetimizden dolayı eşimin memleketi olan Ankara'ya gidememiştik. Sevgili kayınvalidem, daha bir ay önce önemli bir ameliyat geçirmiş olmasına rağmen bizi görmek için İstanbul'a geldi. Ağrıları devam ettiği için ona hiçbir iş yaptırmamaya özen gösterirken bir gün baktım ben sevdiğim için mantı yapıyor. Çünkü eşim mantıyı sevmez. Onca sıkıntısı arasında kalkıp bizim için İstanbul'a gelmesi, beni evlatlarından ayırmayıp, sevdiğim şeylere önem vermesi beni çok duygulandırdı. Allah senden razı olsun anneciğim. **Dr. Hande Dursun, İstanbul**

Yasemin Yalçın Aktosun

Danışman Psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Hangimizin ailesinde kalmalıyız?

Rumuz: Karpatlar

Ben evli, 2 çocuk babası ve üniversite mezunuyum. Eşim de üniversite mezunu. Bizde her haziran aynı kriz olur. Sebep yaz izinlerimiz. Ben annemlerde, kendi ailemde 20 gün kalmamızı, kendi ailesinde ise 10 gün beraber 20 gün de kendisinin yalnız kalmasını istiyorum. Eşim ise benim ailemde daha az kalmak istiyor. Herhangi bir tatsız olay olmamasına rağmen. Bu konuda hangimiz daha anlayışlı olmalıyız? Selamlar...

Sorunuzun aslında net bir cevabı yok. Daha doğrusu bu konuda genel geçer bir doğru yok. Karar verirken içinde bulunulan durumların değerlendirilmesinde yarar var. Kimi zaman ailelerden birinde yaşanan bir olaydan dolayı (ölüm, hastalık, düğün... gibi) tüm yaz tek bir ailede geçirilmek durumunda kalınabilinir. Bu ve benzer sebeplere karşı taraflar her an teyakkuzda olmalı, muhataplarını anlayışla karşılamalıdırlar. Eşinizin ailenizle birlikte daha kısa kalmak istediğini belirtmişsiniz. Sizin de vurguladığınız gibi aralarında kötü bir olay geçmemiş olabilir. Fakat mutlaka eşinizin bu isteksizliği yaşamasına neden olan ya kendi ile ilgili veya ailenizle ilgili birtakım gerekçeleri vardır. Bu gerekçeleri öğrenmeye çalışmalısınız. Eşiniz anlaşıldığını hissedecek olursa, bir diğer ifade ile sizdeki düşüncenin bir saplantı olmadığını görebilecek olursa, kendisi de bu olayı bu denli negatif değerlendirmeyeceklerdir.

Bunun dışında mademki bu mevzu her yaz problem oluyor. Öyleyse karşılıklı bir fedakarlık içinde olmalısınız. E-mailinizden anladığım kadarı ile ılımlı ve yapıcı bir tavır içindesiniz. Bu tavırlarınıza biraz daha yapıcı oluşu eklemenizi tavsiye ederim. Şöyle ki; eşinize anlama ve anlaşılma duygusunu yaşattıktan sonra zaman zaman ailenizle birlikte birkaç gün daha az kalma fedakarlığını gösterebilmelisiniz. Mesela 17 gün gibi.

Ama bir anlaşma yapılıp kalınan günler için huzur içeren tepkiler istediğinizi belirtebilirsiniz. Bunun dışında her ikiniz de ailelerinizle belki 2'er gün daha az kalıp birlikte bir program yapabilirsiniz. Sonuç olarak karşılıklı olarak isteklerinizden ödün vermeli ve bunun muhatabınıza duyduğunuz muhabbetten kaynaklandığını düşünmeli, her yıl yaşanan bu negatif yaşantı sürecini pozitif duruma dönüştürebilirsiniz.

Karı-kocalar arasında tatilde kimin yanında kalacağız sorunları çokca yaşanır.

PAFİM
cumhuriyet addesi halıcıoğlu işhanı no: 304/1 bursa türkiye
tel.+90.224.2231929
fax.+90.224
pafim@pafim eks.com

Üstad Bediüzzaman'ın devamlı yanında taşıdığı bir sepeti vardı. Bu sepet ona bütün hayatı boyunca yetmiş ve ihtiyaçlarını gidermişti.

■ **OSMAN KARYAĞDI**

Bütün dünyalığı bir sepete sığıyordu

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin devamlı yanında taşıdığı bir sepeti vardı. Onun için bu sepet aynı zamanda *'bütün hayatın tek bir sepetin içine sığabileceğini'* gösteren bir hayat tarzının simgesiydi. "Üstadın bu sepetinin içinde ne vardı?" sorusuna cevap olarak, *"Dünyalık adına sahip olduğu her şey"* dense büyük bir yanlış yapılmış olmaz. Bediüzzaman'ın dünya namına hiçbir şeyi yoktu, onun sadece bir sepeti vardı. Varı yoğu o sepetin içindeydi. Üstad, hadis-i şerifte Allah Rasulü (sas)'in de ifade ettiği üzere bir yolcu gibiydi. Yolcunun ne kadar malı mülkü varsa o da o kadarına sahipti. Zira, yapmayı düşündüğü şey onu dünyalıktan uzak tutuyordu. Onun dünyada Allah rızasına ulaşmaktan başka bir gayesi yoktu. Bunu kendisini sevenlere de bir hedef olarak gösteriyordu.

Üstad, bu sepetinin içinde değişik ihtiyaçlarını karşılayacağı malzemeleri taşıyordu. Genel olarak bir çaydanlık, birkaç bardak, biraz şeker ve çayın bulunduğu bu sepetin içine zaman zaman da yiyecek bir şeyler koyardı. Mesela bir keresinde bisküvi koymuş, gelen herkese de bundan ikram etmişti. Bir kilo ancak olan bu bisküvi uzun süre bitmemiş, samimiyetin verdiği bereketle pek çok insanın midesinde yerini bulmuştu. Üstad bu sepetin içine bazen üzüm ve pestil de koyar, yanındaki insanlara ikram ederdi. O, almaya değil vermeye programlanmış bir insandı. O, insanlardan bir şey almamış ve elinden geldiğince vermişti. Böyle olunca da onunla beraber verdikleri de kendisine ait bir hazine olarak ahirete gitmişti. Zaten, bir mektubunda, insanlardan hediye kabul etmenin kendi adına ahirete ait meyveleri dünyada yemek gibi bir şey olacağını, bunu da kabul edemeyeceğini söylüyordu.

Bediüzzaman "Bütün malımı bir elimle kaldırıp götürebilmeliyim" derdi.

Dünya ona sahip olamadı

Dünya, Üstad'a sahip olamadı. Çünkü onun kendisine sahip olacak dünyalığı yoktu. Esasen sahip olunan şeyler, insanın sahibi oluyorlar şu dünyada. Kendisine düşmanlık besleyen insanların ondan alacakları, korumak zorunda olduğu bir mal, dolayısıyla da kaybedeceği hiçbir şey yoktu. Onun elinde Kur'an'a ait elmas düsturlar vardı ve o, bunları bir hazine gibi saklamıyor, herkese ikram ediyordu.

Bütün varlığı bir sepetten ibaret olan bir insanı dünyaya bağlamak ve ondan kendisine zor gelecek bir şey istemek mümkün değildir. Zira onun kaybedecek bir şeyi yoktur. Bu konuda Üstad'dan aldığı aşk, şevk ve iman kuvvetiyle hayatını mahkeme mahkeme mazlumları savunmakla geçirmiş olan Avukat Bekir Berk Bey'in başından geçen bir hadise gelir akla. Dine ve dindara baskıların en şiddetli olduğu dönemlerden biridir. Bekir Bey cansiperane bir savunma yapar. Sadece mazlumları değil, aynı zamanda yere düşürülmek istenen dinî hayatı da savunur. Savcı, Bekir Bey'e bir tehdit savurma gayesiyle "Neyine güveniyorsun?" diye sorar. Bu soru Bekir Bey'i yerinden fırlatır. Kafesteki bir aslandan farksızdır. Çantasını açar ve bembeyaz bir kefen çıkarır. Savcıya ve onunla aynı kafada olan insanlara cevabını verir: "Buna güveniyorum." Evet, karşılığında ölüm göze alındığında ucuzlamayacak bir paha yoktur. Dünyada sadece bir kefenleri olduğunu bilenlerin korkacakları hiçbir şey yoktur.

Bediüzzaman Hazretleri hayatı boyunca pek çok eza ve cefaya maruz kaldı. Bütün yapılanlara karşı bir an olsun beddua etmediği gibi intikam almayı da düşünmedi. Hayatta çektiği sıkıntılara ek olarak vefatından sonra da rahat bırakılmadı. Defnedildikten kısa bir süre sonra mezarından çıkarıldı ve pek az kimsenin bildiği bir yere taşındı ki, kendisi de mezarının bilinmesini istemiyordu. Çünkü insanlar farklı anlayışlara kapılabilir, orada İslam inançlarına ters hareketler yapabilirlerdi. Seksen küsur senelik hayatı boyunca sahip olduğu dünyalık devamlı yanında taşıdığı sepetiydi. O, küçük yaşta evinden çıkmış, hayatının değişik dönemeçlerinde dünya ona gülmüş, dünyevi imkanlarla karşılaşmış; ancak o, bunlara hiç iltifat etmemiş, sadece davasını ve bunların belgeleri olan eserlerini yazarak ziyaret edilecek bir mezar bile bırakmadan bu dünyayı bırakıp gitmişti. O, hayatı ve eserleriyle ortada. Kıyamete kadar da gök kubbede bıraktığı sadâ yankılanmaya devam edecek.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri 1959 yılında Ankara'da otelden çıkarken sepeti de yanındaydı.

Bu kitaplar da ailemizin bir ferdi

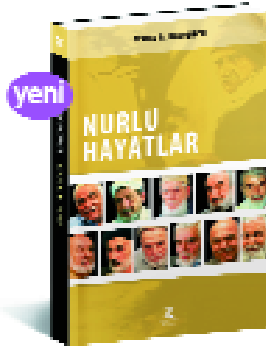
Kırık Testi
M. FETHULLAH GÜLEN
Düşünce, 456 s.

Gurbette Fethullah Gülen
NURİYE AKMAN
Röportaj, 184 s.

Alemlerin Rabbine
Münâcât Antolojisi
A.BUDAK-A.BELBAĞI
Antoloji, 496 s.

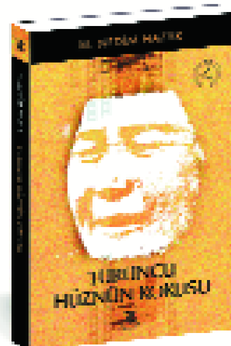
Nurlu Hayatlar
Cemal Kalyoncu
Belgesel, 212 sayfa

Komşu Yardıma Geldik
SERHAT SEFTALİ
Deneme, 146 s.

Kainatın Efendisine
N'at Antolojisi
A.BUDAK-A.BELBAĞI
Antoloji, 362 s.

Turuncu Hüznün Kokusu
M.NEDİM HAZAR
Hikaye, 245 s.

Hüzün Yağmuru
AHMET SELİM
Roman, 354 s.

KİTAP FUARLARI, NT
MAĞAZALARI VE TÜM SEÇKİN
KİTAPÇILARDA
Tel: 0212 639 34 50 (pbx)
www.zamankitap.com

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman Psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Mektup adresi: Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul

Bana bebekliğimi anlatır mısın?

Hemen hemen bütün çocuklar bebekliklerini dinlemeyi severler. 'Ben nasıl bir bebektim? Çok mu güzeldim? Babam beni nasıl severdi?' gibi sorular sormaya ve bu soruların cevaplarını dinlemeye bayılırlar.

Çocuğa, çocukluğunu anlatmak ebeveyn-çocuk arası sevgiyi kuvvetlendirecektir. Çünkü çocuklar genellikle içinde yaşadıkları zaman dilimini düşünebilirler, bunun dışında gerek uzak ve gerekse yakın geçmiş zamanı net bir biçimde hatırlayamazlar. Annenin veya babanın onlara geçmiş ile ilgili bazı anıları anlatması çocuğun ailesi ile ilgili olarak daha geniş düşünmesini ve ailesiyle ilgili daha fazla pozitif yaşantı durumlarını bilincine kaydetmesini sağlar.

Çocuğa bebekliğinin veya içinde bulunduğu zaman diliminden daha küçük olduğu zamanları anlatmanın en büyük faydalarından biri de kardeş kıskançlığının yıpratıcı etkisini azaltacak olmasıdır.

Çocuğa her ne kadar kardeşine yapılanların, bebek oluşundan ve ihtiyaçlarının fazlalığından kaynaklandığı ifade edilmiş olsa bile bu yeterli olmayacaktır. Çocuk aynı özverinin (alt temizleme, mama yedirme gibi...) kendisine de yapılmasını arzulayacaktır. Ancak çocuğunuza bebekliğini ayrıntılara inerek anlatacak olursanız, kardeşine yapılanların aynısını, hatta fazlasını yaşamış olmaktan haz duyacaktır. Fakat bu paylaşımın çocuğa sadece ikna amaçlı yapılmaması, hoş sohbet ortamında yapılması daha faydalıdır.

Çocukların hayal dünyaları çok geniştir. Ve kendilerine anlatılanları hayal etmek isterler. Bu sebeple onlara anlattıklarınızı, ayrıntılarıyla anlatın. Örneğin, 'kırmızı tulumunu giyip emekleyince çok tatlı oluyordun' veya 'tam mama masasına oturmuştun, üzerinde de yeni elbiselerin vardı. Mama masasının üzerindeki oyuncaklarla oynarken yanlışlıkla kaşığa çarptın ve ikimizin de üstü kirlendi. İkimiz de çok güldük.' gibi... Bunun dışında bebekliğe dair durumlar da anlatılabilir, 'daha yeni doğduğun zamanlar hep yatağında uyuyordun. Beyaz battaniye üzerine örtülünce çok tatlı oluyordun...' gibi anlatımlar çocuğunuzun çok hoşuna gidecektir. Dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta ise bu tarz paylaşımlarda bulunurken ses tonunuzun, mimiklerinizin ve hislerinizin anlattığınız konuya eşlik etmesi gerektiğidir.

Çocuklara, bebekliğini anlatmak onların duydukları kardeş kıskançlığının etkisini azaltacaktır.

Kırgız Elmir'in hikâyesi

■ ABDULLAH AYMAZ

Kırgızistan'daki Türk kolejlerinin fedâkâr öğretmenlerinden çok güzel bir eğitim ve hâl dersi alan Elmir, mezuniyetinden sonra üniversite tahsili yapmak için Ürdün'e gider. Üniversiteden sonra yüksek lisans ve doktora yapmak üzere de İspanya'ya geçer.

Fakat Madrid'de çeşitli maddi sıkıntılar çeker. Yoksulluk ve meşakkatle geçen günlerden sonra direnci kırılır ve bir diskoda koruma görevlisi olarak iş imkânı bulur.

Ama vicdanen çok rahatsızdır. Aldığı eğitim ve kültürün kendisinden bekledikleriyle, yaptığı işin verdiği çelişkiler onu ezmektedir. Onu çok dikkatle takip eden şefi Michel Maike, bir gün der ki: *"Elmir, senin halin benim dikkatimi çekiyor. Böyle bir ortamda bulunmana rağmen uyuşturucu, içki ve diğer kötü alışkanlıklardan çok uzaksın. Senin gibi genç ve yakışıklı bir insanı bunlardan alıkoyan şey nedir, çok merak ediyorum. Geldiğin günden beri senin bu pislik yuvasında bir yanlışını görmedim. Seni bunları yapmaktan alıkoyan ve sana direnç veren gücün bir izahını yapar mısın?"* Bunun üzerine Elmir, *"Bu bahsettiğin güzellikler bana en başta dinimden ve aldığım eğitimden geliyor. Çünkü dinimin icapları ve aldığım eğitim hep önüme çıkarak beni günahlardan alıkoyuyor."* diyor. Michel Maike aldığı cevap karşısında hayrete düşerek *"Bu nasıl bir din ki, böylesi pislik yuvasında senin gibi genç bir insanın*

Kişiyi, vicdanı yalnız bırakmaz. Eğer, insan Rabbiyle bağını sağlam kurmuşsa, nerede olursa olsun hayır kapıları ona açılacaktır.

temiz kalmasını sağlıyor? Bana bu din ile ilgili bilgi verebilir misin?" diyor.

Bu sözler Elmir'in kötülükler karşısındaki direncine direnç katar ve kendince şöyle düşünür: *"Beni buraya sürükleyen kader, herhalde bu şefimize örnek ve rehber olmamı murat ediyor. Öyleyse bu rolümün hakkını vermeliyim"* der. Bundan sonra daha da dikkatli bir hayat yaşamaya başlar. İlerleyen günlerde İspanyolcaya çevrilmiş İslâmî eserleri temin edip şefine hediye eder. Daha sonra da Madrid'de tanıştığı kendisi gibi inançlı ve temiz genç Müslümanlarla şefini de tanıştırır.

Maike, tanıştığı bu yeni gençlere de hayran olur ve Elmir'e *"Senin arkadaşların da aynen senin gibi... Ben sizleri çok seviyorum. Ne olur, sizlerle arkadaşlığımız ve birlikteliğimiz hep devam etsin..."* der. Bu münasebetler devam ederken Maike bir gün enteresan bir rüya görür. Rüyasında İblis'le karşılaşır. İblis *"Senin hareketlerin, okuduğun kitaplar ve bu yeni arkadaşların hiç hoşuma gitmiyor. Onları terk et!."* der. İblis'in bu sözlerine hiddetlenen Maike, yanında bulunan eski dönemde okuduğu kitapları birer birer İblis'in üzerine fırlatır... En sonunda da Elmir'in kendisine hediye ettiği İspanyolca Kur'an mealini açar. Karşısına Nas Suresi çıkar. Onu İblis'e karşı okumaya başlar. Bu durumda İblis, dehşet içerisinde küçülerek kaybolur. Heyecanla uyanan Maike, hemen Elmir'i arar ve *"Can dostum, enteresan bir rüya gördüm... İlk fırsatta buluşalım... Ben Müslüman olmak istiyorum. Ayrıntıyı buluşunca anlatırım."* der.

Ertesi günün akşamı Maike, Elmir'in genç arkadaşlarından birisinin onlarla evinde buluşur. Gözyaşları ve dualarla Müslüman olan Maike, evin duvarında İslam yazısı ile yazılmış bir hat tablosu görür. Evin sâhibine duvardaki tabloyu beğendiğini ve bakmak istediğini söyler. Ev sâhibi de tabloyu duvardan indirip kendisine hediye eder. Ayrıca ev sahibi tablonun hem Arapçasını okur hem de İspanyolca mealini verir... Bunları dinleyen Maike, renkten renge girer ve hayretten dona kalmış bir halde gözyaşı tufanı içinde kalır... *"İşte, işte rüyada şeytana okuduğum şeyler, bu Nas Suresi idi!."* der...

FOTOĞRAF: AP

Madrid'te bir diskoda çalışan Kırgız Elmir'in durumu şefinin dikkatini çeker. Şefi Maike, Elmir'i koruyan şeyi merak eder.

Ders çalışmak nasıl zevkli hâle getirilir?

Yunus Bilge
Zirve Dergisi Yazarı

Fotoğraflar
Mustafa Kirazlı

Başarıya ailenin, öğretmenin ve öğrencinin birlikte çalışmasıyla ulaşılır. Yani okulda ve sınavlarda başarıya ulaşmak bir ekip işidir. Sınavlar yaklaştıkça bazı öğrencilerde ders çalışma konusunda bıkkınlık ortaya çıkabilmektedir. Çalışma isteksizliği diyebileceğimiz bu durumdan aileler ve öğretmenler çokça yakınmaktadır.

Öğrencinin isteyerek çalışması için aileye ve öğretmenlere bazı görevler düşmektedir. Çalışmayı bir ihtiyaç olarak görmek, isteyerek ders çalışmanın şartlarından biridir. Öğrencinin ulaşılabilir bir hedefi olmalıdır. Hedefsiz çalışmalardan sonuç alınamaz. Bu bağlamda öğrencinin ilgi, istek ve yetenekleri dikkate alınarak ulaşılabilir bir hedef belirlenmeli ve öğrenci bu hedefe ulaşması için sürekli motive edilmelidir. Bu amaca yönelik olarak öğrenci hedeflediği okula götürülüp okul gezdirilebilir, o okuldaki öğretmen ve öğrencilerle konuşması sağlanabilir. Böylece öğrenci niçin çalıştığını bilecektir. O hedefe ulaşmak için çalışma gereği hissedecektir.

Başarıyı hayal etmek öğrencide çalışma isteği doğurabilir. Ailelerin ve öğretmenlerin, sınav sonrasında elde edebileceği avantajları öğrenciye anlatmaları yararlı olacaktır. Bu konuda, sınavları kazanmış tanıdık öğrencilerden de yardım alınabilir.

Öğrenci anladığı dersi sever ve o derse çalışmak ister. Öğretmenler öğrencinin dersi anlaması için ellerinden gelen çabayı göstermelidir. Anlamadığı yerleri ona tekrar tekrar anlatmalıdır. Kolaydan zora doğru bir anlatım tekniğiyle öğrenciye konuları kavratmalıdır. Çalışmasının karşılığını not veya net olarak alan öğrenci derslerine daha bir istekle çalışacaktır. Öğrenci evde çalışıyorsa anlamadığı yerleri sorabileceği bir kaynağa ihtiyaç duyar. Bu konuda aile öğrenciye destek olmalıdır. Öğrencinin ağabeyi, ablası, üniversitede okuyan bir tanıdığı öğrenciye bu konuda yardımcı olabilir.

Öğrenci tek başına çalışmaktan sıkıldığı için de çalışma konusunda bir isteksizlik duyabilir. Öğrencinin çalışkan ve anlaşabileceği hemcinsleriyle grup çalışması yapması, çalışma isteksizliğinin aşılmasını sağlayabilir. Öğretmenler okulda veya dersanede, aileler de evlerinde öğrencinin grup çalışması yapmasını sağlayabilir. Öğrenci anlamadığı konu ve soruları da bu sayede arkadaşlarıyla tartışabilir.

Ne yapacağını bilmeyen öğrencilerde de çalışma isteksizliği görülebilir. Özellikle öğretmenler öğrenciye verimli çalışmanın nasıl gerçekleştirileceğini ayrıntılı olarak anlatmalıdır. Yapılan rehberlik toplantılarında haftalık değerlendirme yapılmalı, öğrenciye her şey adım adım anlatılmalı ve öğrencinin verimli çalışması sağlanmalıdır. Önünde bir yol haritası olan öğrenci, ne yapacağını bilirse çalışma isteği duyar.

PALLADIUM

"Kalite keyif verir"

İTALYAN ŞIKLIĞI PALLADIUM'LA MUTFAĞINIZDA

Palladium Tencere Setleri kararmaz, çizilmez, leke tutmaz dış yüzeyi, 3 kat non-stick iç yüzeyi ve metal içermeyen cam kapağıyla mutfağınıza sağlık ve mutluluk katar.

Palladiumlar şimdi "Güral Porselen'den 30 Parça Porselen Yemek Takımı" h e d i y e l i

DÜNYA PAZARLAMA DAĞITIM VE TİC. A.Ş.
Tel: (0216) 443 23 12 Faks: (0216) 520 07 25

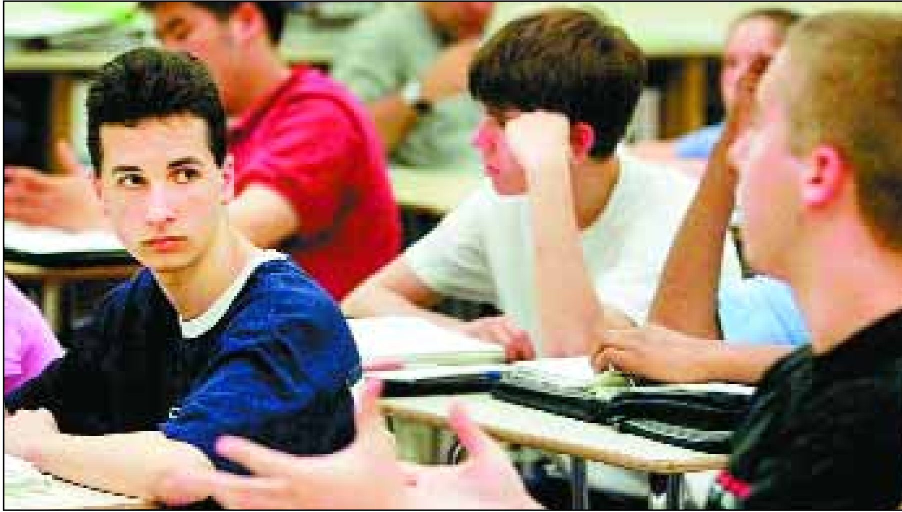

Made in Italy

Aile, öğrenciyle sağlam bir iletişim kurmalıdır. Öğrenciyi anlamaya çalışmalıdır. Öğrenciye sevgisini açıkça ifade etmelidir. Evde sevgi saygı ortamı olmalıdır.

Başarısızlık endişeleri giderilmeli

Başarısızlık endişesi de öğrencinin çalışma isteğini kırabilir. Öğretmenler öğrenciyi başarıya motive etmeli, ona başarması için fırsatlar tanımalı, öğrenciye başarabileceğini hissettirmelidir. Aile de bu konuda öğrenciye güvenmeli, bunu ona söylemelidir. Öğrencinin sosyal ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaçların giderilmemesi öğrencide çalışma isteksizliğine yol açabilir. Öğrenci de her insan gibi dinlenmek, eğlenmek, gezmek, müzik dinlemek, arkadaşlarıyla sohbet etmek ister. Öğretmenler ve öğrenciler bu konuda öğrenciye rehberlik yapmalıdır. Öğretmenler çalışma programı hazırlarken öğrencinin bu gibi ihtiyaçlarını dikkate almalıdır. Aileler de çalışma programında uygun görülen sosyal faaliyetlere öğrencilerin katılmasına imkan sağlamalıdır. Öğretmenler de gezi, piknik düzenleyebilir; sinema ve konsere öğrencilerle birlikte gidebilir. Aile, onu bir şeye zorlama yerine, ikna etmeye çalışmalıdır. Öğrenciye yıkıcı, kırıcı sözler söylememelidir. İki kişinin sohbetinden memnun ayrılan taraf, en çok konuşandır. Öğrenciyi konuşturmaya çalışın. Bunun için okul hatıralarınızı anlatabilirsiniz. Öğrenciye gününün nasıl geçtiğini sorabilirsiniz. Anlattıklarından hareketle onun sıkıntılarını, duygularını, düşüncelerini tespit edebilir; üzerinize düşen bir görev varsa onu yapmak için bilgi toplamış olursunuz.

Aile, öğrenciye sürekli emir vermek yerine onun yapmasını istediği şeyleri ona aklî, mantıkî delillerle anlatmalıdır.

Kıyaslamayın, rencide etmeyin

Öğrencinin çalışma isteğini artırmak isteyen aile ve öğretmenler, öğrencinin yapamadıklarını değil, yapabildiklerinin üzerinde durmalıdır. Diyelim ki öğrenci 100 soruluk sınavda 65 net yapmış. Bu durumda "Niye diğer soruları yapamadın, komşunun çocuğu kadar olamadın, niye hata yapıyorsun?" gibi sözler sarf etmekten kaçınmalıdır. Bunun yerine "Güzel, 65 net yapmışsın, demek ki yapabiliyorsun, şimdi diğer soruları niçin yapamadığını araştıralım, 65 net yaptıysan diğer soruları da yapabilirsin, bir dahaki sınava kadar eksiklikleri gidermeye çalışalım." şeklinde bir yaklaşım sergilemelidir. Özellikle aile, öğrencide sınav kaygısına yol açabilecek söz ve davranışlardan uzak durmalıdır. Çünkü kaygı, çalışma isteksizliğinin temel sebeplerindendir.

Bu uzun bir süreç ve herkes sabırlı olmalı

Öğrenciye sürekli olarak "Mutlaka kazanman lazım. Yoksa işin zor. Kazanamazsan yandın." anlamına gelebilecek sözlerden uzak durmak gerekir. Bunun yerine "Kazanman için elinden geleni yaptığını biliyoruz. Bu süreçte bizden istediğin her türlü desteği sağlamaya hazır olduğumuzu bilmeni isteriz. Sen bizim evladımızsın. Seni hep sevdik, bundan sonra da hep seveceğiz." şeklindeki bir yaklaşımı tercih etmelidir. Olumlu davranış gösterdiğinde aile ve öğretmenler öğrenciyi ödüllendirmelidir. Ödül, öğrenci için motive edicidir. Ancak ödülün bir gerekçesi olmalıdır. Ödülün niteliği önemli değildir. Bir çift sevgi sözü de öğrenci için ödüldür. Annenin öğrenciye sarılması, babanın onunla gurur duyduğunu ifade etmesi, öğretmenin öğrenciye gülümsemesi de ödüldür. Yeter ki öğrencinin çabaları fark edilsin. Gayretleri takdir edilsin. Zorla güzellik olmaz. Kimse kimseye emirle ders çalıştıramaz. Öğrencinin başarıya ulaşabilmesi için çalışmayı yürekten istemesi gerekir. Öyleyse aile ve öğretmenler öğrenciyi çalışmaya teşvik etmelidir. Bunun için hedef hatırlatılabilir. Hedefe ulaşılınca elde edilebilecek güzelliklerden söz edilebilir. Aile ve öğretmenler öğrenci hakkında sabırlı olmalıdır. Bir şey hemen gerçekleşmez. Herkes elinden geleni yapmalı, bu süreçte eksiklikler sürekli gözden geçirilmeli, sonuç ile ilgili olarak sabırlı olunmalıdır.

Aileler, öğretmenlerle işbirliği yapmalı

1. Aile, okul ve dersane öğretmenleriyle diyalog halinde olmalıdır. Evde öğrenciye nasıl davranması gerektiği konusunda öğretmenlerle istişare etmelidir. Öğrencinin çalışma programı, ne kadar ve nasıl çalışması gerektiği bilinmelidir.

2. Aile ve öğretmenler öğrenciden potansiyelinin üstünde bir beklentiye girmemelidir. Aşırı beklentiler öğrenci üzerinde baskıya, baskı da çalışma isteksizliğine yol açacaktır. Aile ve öğretmenler bu yüzden öğrenciyi iyi tanımalı, zeka kapasitesini, ilgi ve yeteneklerini objektif olarak değerlendirmelidir.

3. Aile, öğrencinin ağız ve diş sağlığına, temizliğine, uyku düzenine ve beslenmesine dikkat etmelidir. Hastalıklardan bir kısmı, öğrencinin hayat enerjisini önemli ölçüde azaltarak onu dermansız bırakır. Bir kısmı ise; doğurdukları devamlı acı ve ağrılar yüzünden çocuğun ilgi ve dikkatini ders konuları üzerinde toplamasına engel olur. Öğrenci sağlıklı olursa ders çalışmak için kendisinde bir güç bulacaktır.

4. Aile, elindeki imkânları sonuna kadar değerlendirmelidir. Dersane, kitap, etüt merkezi, dergi, bilgisayar, özel ders gibi imkanlardan gerekenleri "elden geldiğince, imkanlar ölçüsünde" öğrencinin istifadesine sunmalıdır.

5. Aile ve öğretmenler öğrenci hakkında ümitli olmalıdır. Bunu da öğrenciye söylemelidir. Ancak ümitli olmalarının gerekçelerini de öğrenciye açıklamadır.

Planlı çalışmanın yanında dinlenme de olmalı

Her öğrencinin bir dikkat süresi vardır. Bu dikkat süresi aşılınca öğrenci çalışma isteğini kaybeder. Aile ve öğretmenler öğrenciden sürekli olarak çalışmasını istememelidir. Ona planlı çalışmasını önermelidir. Planda dinlenme, eğlenme, spor, televizyon, bilgisayar için de vakit ayrılmalıdır.

Huzursuzluk öğrenciyi etkiler

Evde huzursuzluk olması, çalışma ortamının nitelikli olmaması öğrencinin çalışma isteğini kırabilir. Bu nedenle aileler ellerinden geldiğince, öğrenciye mutlu ve huzurlu bir çalışma ortamı sağlamalıdır.

Çocuğun yanında tartışmayın

Aile bireyleri öğrencinin yanında tartışmamalıdır. Öğrencinin çalışma saatlerinde misafir ağırlama konusunda aile daha hassas olmalıdır.

Kardeşleri onu rahatsız etmemeli

Kardeşlerinin öğrenciyi rahatsız etmesi önlenmelidir. Öğrencinin çalışma saatlerinde aile bireyleri de kitap, dergi, gazete okuyarak öğrenciye destek verebilir.

İslâmiyet kadın ve erkeğ

Günümüzde kadının toplumdaki yeri, değeri konusu çok fazla gündeme getirilip üzerinde çeşitli konuşmalar yapılıyor. Kadını korumak maksadıyla biraz da işin dozu kaçırılıyor. Söylenenlerden bir bayan olarak sıkıntı duyduğum oluyor. Dinimiz kadın ile erkeği ayrı mı tutuyor, erkekleri kadına üstün mü görüyor? Kadının insan ve kul olarak değeri nedir?

"Kadın-erkek eşittir", "değildir", "Neden değildir?" başlıkları altında sıkça konuşulduğu belirtmek gerekir; kadın-erkek bütün insanlar Yüce Allah'ın kullarıdır. Hiçbir insan cinsiyetini kendisi belirlememiştir. Her insanın ne zaman hangi cinsiyetle doğacağını, ne kadar yaşayacağını, ne zaman, nerede öleceğini sadece Allah tayin eder. Bu konularda insanın herhangi bir yetki ve hakkı söz konusu değildir. Bir şeyin var olması; onun, ancak Yüce Allah tarafından irade edilmesi yani istenmesi ve yaratılması ile mümkündür (eş-Şûrâ 42/49; ez-Zümer 39/62).

İslâm dini inanan insanların yani Müslümanların birbirinin kardeşi olduğunu ve her Müslüman'ın malının, kanının, namusunun Mekke ve Kâbe gibi mukaddes ve dokunulmaz olduğunu ilân etmiştir. Buna elbette kadınlar da dahildir. Bunun için kadınlar öldürülemez, iffetsizliğe zorlanamaz, iffetine gölge düşürecek sözler de söylenemez (en- Nûr 244/6). Ayrıca kız çocuklarının hor görülmesi, erkek çocuklarına karşı ikinci sınıf muamelesi görmesi kesinlikle yasaktır (el- En'âm 6/151; el-İsrâ 17/31). Çünkü kız evlât ile erkek evlât arasında bir fark yoktur (en-Nahl 16/57-59). Bu ifadelerden anlaşıldığı gibi kadının gerek yaratılışı, gerekse canı, malı erkekten farklı değildir.

Kadının fizyolojik yapısı bakımından ise erkeğe göre daha zayıf olduğu bir gerçektir (en-Nisâ 4/34). Söz konusu zayıflık, kadının erkek tarafından horlanmaya sebep olacak bir eksiklik asla değildir. Aksine kendisine ihtimam gösterilmesine sebeptir. Bu yüzden erkek, kadını himaye etmek, sevgi ve şefkat göstermek, ihtiyaçlarını karşılamak gibi yükümlülüklerle mükellef kılınmıştır (en- Nisâ 4/24-25). Öte taraftan, kadının anne olması; insan neslinin devamiyeti için yeni bir cana, erkek olsun, kız olsun ayırt etmeksizin bedeninin yatak olması nedeniyle benzeri görülmemiş bir değer, yücelik kendisine lâyık görülmüştür (en- İsrâ17/23-25). Cennet onlar için son derece kolaylaştırılarak âdeta ayaklarına kadar yaklaştırılmıştır (Münâvî, Feyzü'l-kadir, III, 361).

Yaratılışın erkekten, yani Hz. Adem'den başlamış olması, ondan (veya aynı asıldan) kadının (Hz. Havva'nın) yaratılmış olması, kadın-erkek ayrımı yapmaktan çok öte her iki cinsin insan olarak esas ve öz itibarıyla aynı olduğunun bir delilidir. Kadının ve erkeğin birbirlerini tamamlayıcı, bir bütünün parçaları şeklinde yaratılmış olmaları ise, onla-

Üstünlük takvadadır

İslam, kadını erkeğin altında veya üstünde tutmaz. Erkekle aynı sorumlulukları kadında taşır. Kadınla erkek birbirini tamamlayan unsurlar olarak görülür.

Dr. Jale Şimşek

...e 'farklı değer' mi verir?

Kadın anne, erkek baba

Erkek olmak Allah nezdinde insana avantaj sağlamaz. Kadın anne, erkekte babalık için yaratılmıştır. Erkeğin kadının, kadının da erkeğin üzerinde hakları vardır.

rın birbirlerine hasım ve rakip olamayacaklarının bir ispatıdır.

Erkeğin kadından üstün yaratıldığı izlenimini veren âyetler, insanların olaya toplumsal bakışını ve anlayışlarını yansıtmaktadır. Yani kuvvetli olmak, zayıfa karşı avantajlı görüldüğünden üstünlük olarak kabul görmüştür. Bu sadece insanların bir bakış açısı olmakla beraber kadın için bir sıkıntı taşımaz.

Yüce Allah bu konu için şu açıklamayı yapmıştır: "Sayesinde Allah'ın bir kısmınızı diğer kısmınıza üstün tuttuğu şeye imrenmeyin, onun için iç geçirmeyin, hayıflanmayın. Erkekler kendi kazandıklarında pay sahibi olduğu gibi, kadınlar da kendi kazandıklarında pay sahibidir. Bu yönde Allah'ın lütuf ve ikramından isteyin." (en- Nisâ 4/32) Âyetten de anlaşıldığı gibi kadın ve erkek insan olarak birbirine eşittir, kazanma ve pay edinme durumlarında, insana yönelik bütün temel haklarda ikisinin arasında bir fark yoktur. Kul olarak da erkek ve kadın aynı şekilde Allah'ın emir ve yasaklarına muhataptır. İnsanlar arasında en üstünü takvada en ileri olandır.

İnsanların gözünde erkek olmanın avantajlı olduğu telakkisinin Allah nezdinde bir anlam ifade etmediği âyette ifade edilmiştir. Allah'ın takdir ettiği kadınlık ve erkeklik yaratılış ve türeyişin bir kuralıdır. Böyle olması da kaçınılmazdır.

Kadınların erkekler üzerindeki hakları nelerdir?

1. Mehir hakkı,
2. Her türlü masraflarının karşılanması. Kadının zengin veya fakir olması bu hakkı açısından fark etmez.
3. Can güvenliğinin sağlanması ve bunun için gerekli, emniyetli bir evin açılması,
4. Gün içinde uygun saatlerde kendisiyle baş başa kalınarak rahatlatıcı sohbetler yapılması, sevgisine karşılık görmesi,
5. Çocuk terbiyesinin gönüllü paylaşımına yardımcı olunması, başardığı işler için takdir ve teşekkür görmesi,
6. Özel hayatında kendisine zaman ayırıp süslenmesine, giyinmesine maddî ve manevî destek verilmesi,
7. İzni olmadan ailenin sorumluluğunu ona bırakıp şehir dışına seyahate çıkmamak,
8. Kadının onayı olmadan cinsel korunma yapılmaması,
9. Dinlenme, gezinme, eğlenme ihtiyaçlarını aile birlikteliğiyle karşılamak
10. Kadının eğitimi yarım kalmışsa tamamlatmak, gerekli güncel bilgilerden uzak tutmamak
11. Becerilerinin geliştirilmesine imkân vermek, bu konuda eğitim almak istediğinde eğitim imkânı tanımak
12. Üzerine aldığı sorumluluklarda ona güvenmek, kararlarına saygılı olmak

Bu ev beni sıkıyor

Gül-Bursa

18 yaşında bir kızım. Bazı sebeplerden dolayı dede ve babaannemin yanında kalıyor, kendi yaşıtlarım olan halalarımla işe gidip geliyorum. Ama bu ev beni sıkıyor ve tüm neşemi alıp gidiyor. Eskiden tam tersiyken bir ara sigara ve erkek arkadaşlar edindim. İçimde boşluk da vardı. Şimdilerde bu boşluğu Allah sevgisiyle dolduruyorum ve kötü alışkanlıklarımdan uzaklaştım. Ancak eski neşemi tamamen bulamıyorum. Ayıp olmasın diye sahte gülücüklerim oluyor. Bilmem ki acaba ailemi özlediğim için mi? Yoksa psikolojik sorunlarımdan mı?

Dr. Can

Değerli Gül kızım. "Bazı sebeplerden" dediğin sebepleri iyice irdelemeden bir şey söylemek zor. Ancak Anadolu'nun küçük bir kasabasından, okumak üzere zengin dedenin Erenköy'deki köşküne gelmediğin belli. 1-2 seneden beri yeni yerindesin ve çalışıyorsun. Ne kadar dede-babaanne-hala evi de olsa değişik bir yaşam tarzı. Ayrıca iş ortamı. Bunlara uyum sağlama dönemindesin. Ancak; yaşın itibarıyla artık uçmayı öğrenmen, kendi başına dimdik ayakta kalabilmeyi başarman gerekiyor. Hayat her daim güzel sürprizlerle dolu değildir. Ömür boyu annenin dizinde saçın okşanarak uyutulmayı beklememelisin. Özlemen doğaldır; ancak sıla-i rahim diye bir şey var. Fırsat buldukça konuşup yanlarına gidebilirsin.

Ben 20 yaşında annesini özlediği için yorganın altına (utancından) girip bağıra bağıra ağlayan erkek arkadaşlarımı bilirim. Ama o gün evinden çıkıp hayata atılmasalar belki de sonsuza dek meziyetleri güdük, bir ana kuzusu olarak kalacaklardı. Sabretmeli, kendini yenilemeli, yeni yeni ufuklara kulaç atmalısın. Belki de insanlar etraflarındaki dünyanın devamlı yenilenmesine karşın kendilerinin eskiyip yaşlanmasından ötürü mutsuz olabiliyorlar.

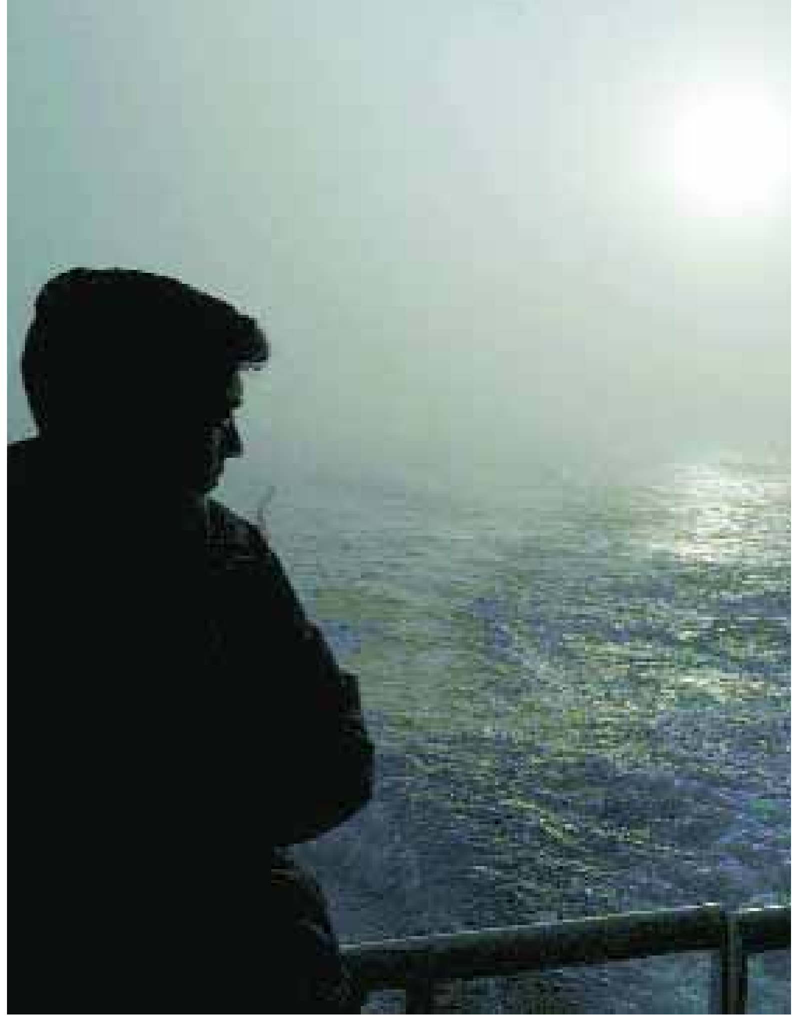
Halbuki insan evet yaşlanmakta; ama birincisi ruhuyla, düşüncesiyle, kültürüyle kendini sürekli yenileyebilen, her daim genç kalabildiği gibi geleceği görüp bugünkü imkan, bilgi ve kültürüyle 10-20-50 yıl sonrasını inşa edebilen bir varlıktır. İkincisi ise toprakla öpüştükten sonra kendini öyle bir yenileyecektir ki; sonsuza dek genç, güzel ve konfor içinde yaşayacaktır. İşte bu sonsuz mutluluk için yapılacak "yenilenme"nin en değerli temeli, bu dünyada sürekli kendini yenilemekten geçmektedir. Aslında her saniye vücudumuzda 8-12 milyon hücrenin ölüp yerine yenisinin yapılması ve tüm insan vücudunun her yıl 1-2 kez yenilenmesi de bu dünyada ruh ve düşünce yenilenmesinin (bir kuşun ikinci kanadı gibi) ne denli gerekli olduğunu gösteriyor. Her daim hayatın iniş ve çıkışları karşısında, yani yeni durumları karşısında kendini yenileyen ve hücumları yenen bir insanın bedbin, ümitsiz ve umutsuz olması için bir sebep olmasa gerek.

Halanların arasında kendi dünyanı kur. Parlak ve aydınlık iç dünyan ile örtüştür, pozitif düşün, özgüvenini sürekli zirvede tut, kalbine maddi, manevi iyi bak ve onun gerçek sahibine şöyle dua et: "Ey kalbimi kudretiyle evirip çeviren Allah'ım… O'nu dinin ve taatin üzerine sabit kıl." Bunu söylediğin anlar bil ki ben de hissedecek, hem senin hem de kendim için amin diyeceğim. Esen kal.

3 mektup, bir teşekkür, iki tavsiye

1) F. O
Can Bey. Size teşekkür ederek başlamak istiyorum. Binlerce okurunuz arasından hatırlamayabilirsiniz. Önemli değil. Önemli olan size sıkıntılarımı yazmıştım. Panik atak, sosyal fobi ve bazı diğer fobilerimin olduğunu sandığınızı (e-mail yoluyla) yazıp bir doktor tavsiye etmiştiniz. Gittim. Binlerce minnet, size ve doktoruma. Şu an 1 ay oldu. Neredeyse tamamen rahatladım. Sevineceğinizi düşünerek yazdım. Tekrar tekrar sağ olun.

Sevgili kızım F. O.
"Bir tek kalbin kırılmasını önleyebilirsem, boşuna yaşamış olmayacağım. Bir kalpten acıyı alabilir ya da hafifletebilirsem veya, bir ardıç kuşunu yeniden yuvasına koyabilirsem, boşuna yaşamış olmayacağım..." Hiç sevinmez olur muyum? Lütfen kontrollerine ve ilaçlarına devam et. Doktorunun sözünden çıkma. Aydınlık günler senin ve tüm Zaman okurlarının olsun.

2) Fatih. Z.
30 yaşındayım. Toplum içinde ya da biriyle konuşurken anlaşılmaz ve inanılmaz bir heyecan ve kalp çarpıntısı oluyor. Ayrıca bir konu anlatırken karşımdaki kişinin suratına baktığımda isteğim dışında gülüyorum. Bu sorunum yüzünden insanlarla iletişim kuramıyorum. Doktora gitmeli miyim?

Sevgili F. Z.
Soysal fobi, ilaveten belki onun da etkisiyle insanların karşısına geçip, istem dışı gülmen bir iç öfkenin dışa tepkisi olabilir.

3) Eta...
Sevgili doktorum. 22 yaşındayım. Üniversite öğrencisiyim. Ben, bir konuyu bilmeme rağmen topluluk içinde rahat konuşamıyorum. Acayip de terliyorum. Telefonda da oluyor. Sürekli diken üstündeyim. Sizin diğer yazılarınızda okuduğuma göre bu sosyal fobi olmalı. Kız arkadaşımla evlenmeyi düşünüyorduk. Ancak bu sebepten yıllara dayalı arkadaşlığımız bitmek üzere. Doktora gitmek istiyorum. Ne dersiniz?

Dr. Can
Sevgili Eta
Bence nişanlınla ayrılmadan önce "Terapiden sonra karar verelim" şartını öne sür, umarım her şey yolunda gidecek.

Her daim delikanlı

Nerede bir vazife işareti alsa ertesi gün arkasına bakmadan oraya giderdi. Ağır hastalığına rağmen hiçbir gayretten geri durmadı. Birkaç yıl önce gazetemizden ayrılırken bir helallik yazısı yazmıştı. Gazetemizin eski Bürolor Koordinatörü Salih Beşir, bu yazıyı bizlerle paylaşarak sevgili dostuna son görevini yapmak istedi. O güzel dostumuza Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyoruz.
Ailem

Mustafa Nuri Atalay (solbaşta oturan), gazetemizin daha çok okura ulaşması için çaba sarfetmişti.

Hakkınızı helal edin

1973 yılında tanıdığım o kutlu insanların birçoğuyla hasbelkader beraber olduk. Hiçbir maddi menfaat ilişkisi olmadan dolaştık cennet yamaçlarında yıllarca. O ne saflık, berraklık ve samimiyet. Ağzımıza bal sürülmüştü sanki, lezzeti hiç tükenmeyen bir bal. Sayılı günler çabuk geçiyor dünyada, artık imtihan günleri gelip çalıyor kapımızı. 1990 yılında 16,5 yıl çalıştığımız kurumdan çıkarılınca, kendi başımıza ekmeğimizi kazanma yollarını aradık ve 1992 yılının şubat ayına kadar bir şeyler kazandık ve kimseye muhtaç olmadan hayatımızı devam ettirdik. Rusya'daki dağılma süreci başlamıştı o yıllar, bizim gibilere de oralara gitmek nasip olacakmış ki, o kervana biz de katıldık. İlk maaşımı döviz olarak peşin alınca çok yadırgamıştım.

Dört yıl Nahçıvan Zaman, yirmi ay Giresun Zaman temsilciliği, beş ay Erzurum Zaman bölge temsilci yardımcılığı, üç buçuk yıl Erzurum Zaman bölge temsilciliği ve bir buçuk yıl Zaman İstanbul Bürolar Genel Koordinatörlüğü ile son bulan on bir yıllık bir çalışma.

Bugün artık vedalaşma ve helalleşme vaktimiz geldi. Bu durum, emaneti omuzlayanlar tarafından şahsımıza tebliğ edildi. Demek ki burada da tutuğum nöbet sona ermişti. Önce hizmet verdiğim kurumdan helallik istiyorum, 11 yıldır bu kurumdan maaş alıp aileme helal bir rızk götürüyorum. Çocuklarımın tahsilini, sağlık giderlerimizi, elbisemizi, üstümüzü-başımızı kısacası her şeyimizi kimselere muhtaç olmadan tedarik ettik bu on bir yıl zarfında. Buna karşılık ne kadar şükretsek azdır. Acaba bana verilen bu imkanların karşılığını ben tam verebildim mi, ben verebildiğime inanmıyorum ve bunun için helallik istiyorum. Ayrıca bugüne kadar çalıştığım tüm arkadaşlarımdan da haklarını helal etmelerini istiyorum...
Mustafa Nuri Atalay